



Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ

04/2023



**Paulo, podporovaný student, během jeho středoškolských let
v areálu Dongobesh Secondary School**

Můj životní příběh

Autor: Paulo Panga, překlad: Karel Zientek

Drazí sponzoři, milí přátelé,

jmenuji se PAULO PANGA. V naší rodině jsem prvorozený, narodil jsem se 3. 6. 2000. Teď je mi třináct let. V naší rodině je nás sedm, tři bratři a tři sestry s mojí matkou.

V dětství jsem ve svém životě čelil různým obtížím. Měl jsem problém s kostní strukturou nohy. Když mi bylo asi 5 let, ochrnuły mi nohy a chodidla se mi začala otáčet dozadu, takže jsem se pohyboval plazením po zemi v kleče. Do té doby jsem chodil docela dobře jako ostatní děti.

Měl jsem osm let, když mě vzali do školy LEA, kde jsem se musel nejdřív

učit jazyky Kiswahili a také angličtinu. Do té doby jsem neměl ani tušení, že takové jazyky existují, znal jsem pouze rodný jazyk mé matky, a to byl jazyk Irak.

Pomalu jsem se učil tyto jazyky různými způsoby – čtením, každodenním mluvením, psaním, a to vše proto, abych se mohl v mém životě dál vzdělávat.

Můj zdravotní stav se zhoršoval, bolesti nohou se stupňovaly a někdy jsem kvůli tomu ani nemohl jít do školy. Musel jsem zůstat na hostelu, ale stále jsem bojoval a modlil se ke svému všemohoucímu Bohu, aby mě jednoho



Paulo v roce 2010

dne osvobodil z této těžké životní zkoušky. A Pán Bůh vyslyšel mé prosby! Díky pomoci slečny Kateřiny z České republiky, mě vzali do luteránské nemocnice v Haydom, aby tam provedli složitou operaci chodidel, abych mohl znovu chodit jako ostatní děti. Bylo to samozřejmě se souhlasem mé matky a také ředitele školy Lea.

Musel jsem strávit v nemocnici několik měsíců, pomalu jsem se stavěl na nohy, potom už začal chodit o holích, ale pořád to hodně bolelo. Nikdy nezapomenu na slečnu Kateřinu, protože to byla ona, kdo mě povzbuzoval a pomáhal při fyzickém cvičení, které mi umožnilo posílit nohy, abych byl dostatečně fit a silnější. Jsem také nesmírně vděčný lékařům v Haydom, kteří našli dost odvahy k tak složité operaci. Zlepšil jsem se v chůzi a nyní jsem schopen ujít jeden až dva kilometry. Mohu pracovat a chodit jako ostatní, i když mám stále problém se postavit, ale to už teď zvládám docela dobře.

Moje rodina byla velmi chudá a žili jsme ve vesničce Gidhim daleko od civilizace. Když mi bylo 5 let, zemřel můj otec a matka zůstala sama se mnou a mojí mladší sestrou. Moje matka je slepá na jedno oko a nevidí věci pořádně, ale Pán Bůh ji posilňoval, aby se mohla starat o rodinu. Žili jsme v chatrči z větví pokryté blátem a trávou, ale nyní je to už lepší. Naše rodina žije v dřevěném domku, kde jsou dva pokoje a střecha je pokrytá plechem. Když zemřel otec, často jsme mívali hlad, jedli jsme doslova, co se dalo, jen abychom neumřeli hladem. Někdy nám pomohli sousedé, i když i oni sami byli v ohrožení života. Matka v té době vůbec ani nemohla pomyslet na to, že já bych někdy mohl chodit do školy. Hlavní bylo přežít a vzdělání tu nikdo neřešil. A tak bych chtěl znovu poděkovat hlavně mým sponzorům a řediteli školy, že mi



Paulo letos

umožnili se vzdělávat a uspokojili mé životní potřeby – poskytl kromě vzdělání také ubytování, jídlo a ošacení. Nevím, jak mám za to všechno teď poděkovat. Základní školu jsem dokončil v roce 2017 a střední školu v roce 2020. Následně jsem studoval na škole LONGIDO HIGH SCHOOL v regionu Arusha, kterou jsem úspěšně absolvoval v roce 2023 a dál se budu vzdělávat formou universitního studia na Saint Augustine University of Tanzania v oboru sociologie. Děkuji Lea Ministry za péči, kterou mi poskytla od mých osmi let. Děkuji řediteli Martinovi Tango, děkuji drahým sponzorům a také své matce za péči o mě, ať jí žehná náš všemohoucí Bůh! Modlil jsem se k Bohu, aby mě ochránil a uzdravil mé ochrnutí a On mě vyslyšel. Nyní vím, že Bůh je mocný a může změnit život člověka.

Ve svém budoucím životě bych chtěl být sociologem a věnovat se sociální práci v lokálních komunitách, proto chci pokračovat ve studiu na univerzitě, a tak

dosáhnout svého cíle v oblasti vzdělání. Stále se modlím k Bohu, abych i já jednou mohl pomáhat druhým tak, jako vy všichni jste pomáhali mě a dodnes mi pomáháte.

V letošním roce, kdy jsem čekal na výsledky závěrečných zkoušek a na následné umístění na univerzitě, jsem pomáhal učitelům na střední škole Dongobesh secondary s výukou dějepisu, zeměpisu a anglického jazyka.

Mým přáním je, aby každý mladý člověk v Tanzanii, který se chce vzdělávat, měl přístup ke vzdělání a byl užitečný pro společnost, ve které žije.

Já jsem pochopil, že s Boží pomocí nejsou situace, které bychom nemohli zvládnout a to, co jsem prožil, je toho jasným důkazem.

Pán Bůh nám může otevřít každé zavřené dveře, když mu důvěřujeme. Mě ty dveře otevřel a chci to přát každému, kdo se ocitne ve stejné životní situaci jako já.



Setkání podporovaných absolventů střední školy Dongobesh Secondary school s týmem Děti Afriky. Paulo vepředu, ve světlé bundě.



Biblické okénko

Autor: Hanka Mikešová

Vstoupili jsme do času Adventu, očekávání na příchod Ježíše Krista. Měli bychom se zastavit, zamyslet, zklidnit. Přesto je pro mnohé z nás právě tato doba nejhektičtějším obdobím v roce. Je třeba toho tolik stihnout, tolik zajistit, zabezpečit. O zabezpečení života mluví také Ježíš ve svém kázání na hoře. V části zapsané v Matoušovi 6:19-24 je psáno o pokladech. Pokladech v nebi a pokladech na zemi. Při čtení tohoto textu bychom si mohli říct, že je to jasné. Máme být na zemi chudí, ale bohatí v nebi. Všechen ten shon a přípravy mohou blednout při čtení těchto veršů. V kontextu celé pasáže však nejde ani tak o chudobu, jako spíše o život s pohledem upřeným na Ježíše, na Boha. Bůh je světlem našeho života, když budeme v životě blízko Bohu, bude náš pohled světlem a tma nebude mít v našich životech místo. Když budeme žít s pohledem upřeným na Boha (Ježíše), bude naším pánem On a nebudeme otroky shonu po majetku a penězích.

Tyto naše verše pokračují tou překrásnou pasáží o starosti Boha o nás. V příkladech péče o ptáky, o květiny je jasně ukázané, že to není o tom, že ptáci přežívají a květiny jsou tedy tak nějak barevné. Ptáci v péči Boha mají dostatek a lilie se mohou rovnat s rouchy Šalamouna krále.

Když se o nás stará Bůh a když mu to dovolíme, nemusíme nutně zažívat starost a strach o budoucnost. Když se spoléhám ve svém životě na Boha, tak vím, že vše, co mám, je jeho. Nejsou to jen ty desátky, které jsou Boží, všechno, co máme je Boží a je důležité to, jak to použijeme.

Je důležité si stále připomínat kdo je naším Pánem a pro koho jsme se rozhodli. Protože teprve když opravdu plně vydáte své životy Ježíši jako Pánu tak štědrost bude samozřejmostí, dobrota radostí a pomoc druhým v bázni a pokoře.

Přeji nám, ať prožijeme advent v radostném očekávání příchodu Mesiáše. S pohledem upřeným k Němu.

Na návštěvě v Izraeli

Autor: Martin Tango, překlad: Silvia Ruščáková

Na úvod chci vyjádřit obrovskou vděčnost Bohu, protože jsem nikdy ani nesnil o tom, že bych se mohl někdy podívat do Izraele. Tuto cestu považuji za Boží zázrak!

Celý výlet pro mě a pastora Zaka zrealizoval pastor ze Slovenska, Ján Jančo, se kterým jsem se seznámil letos, když nás přišel navštívit do Dongobeshe spolu s ostatními členy týmu Děti Afriky. Co se týče nákladů, se Zakem jsme si zaplatili jenom poplatky za víza. Vše ostatní pro nás bylo zabezpečeno – i to je další důkaz Boží milosti.

Jelikož Izrael je místo, kde se Ježíš nejen narodil, ale kde žil a šířil

evangelium, bylo to pro mě velice zajímavé. Bylo pro mě velkým zážitkem chodit po těch stejných místech, po kterých kdysi chodil sám Ježíš. Byl jsem také velice překvapen, jak kvalitně jsou tato místa zachována. Navštívili jsme například hrob Ježíše Krista, Zeď nářků nebo Kánu Galilejskou.

To, co mě ještě překvapilo, je úroveň zemědělství a to, jak se jim daří krajinu i navzdory rozsáhlé poušti zavlažovat.

Ještě jednou velice děkuji za tuto příležitost, o to více, když nyní vidím, jaká je aktuální situace v zemi dnes.



Pastor Zak Malekwa, pastor Ján Jančo, biskup Peter Mihoč a ředitel Martin Tango na Olivetské hoře

Aktuality

Autor: Michal Klus

Výnos ze sbírky a z prodeje předmětů na setkání Africké sny činil 34.241 Kč. Tyto prostředky jsme zaslali na pokrytí nákladů na dovoz vody do školy v době, kdy z důvodu sucha byla škola bez vody. Děkujeme za Vaši štědrost.

• • •

3. prosince letošního roku zasáhly oblast nedaleko našich škol přívalové deště, které doprovázely sesuvy půdy. Výsledkem byla bahnivá přívalová vlna, která zalila oblast města Katesh. V době uzávěrky našeho zpravodaje se vědělo o 68 mrtvých, 1150 domů bylo úplně zničeno a tím pádem téměř 5.600 osob přišlo o své domovy. Prosím, modlete se za ty, kdo byli postiženi touto katastrofickou událostí a za všechny, kdo jim pomáhají. Zjišťujeme, zda bychom mohli pomoci některým konkrétním rodinám v obnově jejich domovů. Pokud by se taková možnost objevila, budeme vás informovat.

Naši přátelé plánují v lednu navštívit školy a jsou ochotni opět doručit dopisy. Je tedy znovu příležitost napsat dopisy pro dítko či dospěláka, které podporujete. Dopisy budeme sbírat do 6. ledna 2024. Dopis v angličtině můžete doručit opět buď poštou či osobně nebo emailem a my ho za vás vytiskneme.

Vzhledem k velkému množství podporovatelů dopis posílejte maximálně v obálce velikosti A5 a nelze do něj vkládat nic, co není z papíru. Obálka musí zůstat úzká. Děkujeme za pochopení.

• • •

Stavba druhého křídla ubytovny pro děti opět pokročila. Otevření ubytovny je plánováno na únor příštího roku. Bude to náročné, ale věříme, že se vše stihne a tento obrovský projekt bude dokončen. Děkujeme všem, kteří stavbu podpořili a podporují.



Druhé křídlo hostelu má již položenou střech a hotové omítky

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
E-MAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ